

θήματα κινήσεως κάτω από τὰ παράθυρα, ζητᾷ θέσιν.
Ἡ διεύθυνσις παρὰ τῷ κ. Σταμούλη.

* *

ΝΕΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ διδασκαλία κατὰ τὴν *Δελακαστριανὴν* μέθοδον· τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς εἰς βαθμὸν τελειότατον· μὲ ὀλίγα μαθήματα τὰ μικρὰ δὲν διακρίνονται ἀπὸ μεγάλας κυρίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδρυτὴν κύριον Καλλιγᾶν.

* *

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ μία περικεφαλαία ἐκ τεχνικῆ, τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ἓνα Κιουλάφι τοῦ Προφήτου, καὶ ἓνα κόκκινο βρακί τοῦ Ῥεβεσπιέρρου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν Ἀραμπῆ πασσᾶν, εἰς τὰ ἀνάκτορα Ἀβδίν.

* *

ΕΧΑΘΗ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν μεθούριων μία **Γουνίτσα**, χρώματος πρασίνου, πολὺ μαλλιάρη καὶ ζεστή. Ὁ εὐδὼν τὴν γουνίτσαν ἄς τὴν φέρῃ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, πλατεῖαν Ὀμοιοίας, ἄνωθεν τοῦ Ζαχαροπλαστείου Σόλωνος καὶ ἀμειψθήσεται γενναίως.

Διὰ τὰς ἀγγελίας.

Κρῆ-Κρῆ.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Διὰ νὰ μὴ βασκανθῇ τὸ κάλλιστον σχέδιον τοῦ κ. Ζιρᾶρ, ἔχει κρεμάσει κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν δημόδην περὶ ἀντιβασκανθείας πρόληψιν, ὀλίγα κρομυδοτσεφλα.

Τοιοῦτο εἶναι ὁ τίτλος τὸν ὅποσον ἀπέδωκεν ἐν τῷ σχεδίῳ του :

— Theatre royal ! (Θέατρον Βασιλικόν ! !)

Βασιλικόν ; Ἀπὸ ποῦ ὡς ποῦ ; Διὰ νὰ βαπτισθῇ θεατράν τι μὲ τὸ ὄνομα ἰδιώτου τινος—καὶ εἰς τοιαῦτα πράγματα ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀπλούστατος ἰδιώτης—ἢ πρέπει νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν ἐγερσίν του γινόμενος Μαικήνας τῆς μουσικῆς ἢ τῆς δραματικῆς τέχνης, ἢ νὰ τὸ κτίσῃ ὁ ἴδιος διὰ λογαριασμόν του, προτιθέμενος νὰ γίνῃ θεατρώνης.

Καὶ Μαικήνας μὲν δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ Βασιλεὺς, ἀφοῦ ὁ Δῆμος θὰ ἔξοδύσῃ καὶ θὰ χρεωθῇ διὰ τὸ θεατράν.

Ἐπίσης καὶ τὴν ἐργολαβίαν τοῦ θεατράν, δὲν πιστεύομεν νὰ τὴν ἀναλάβῃ ἡ Α. Μεγαλειότης.

Λοιπὸν κατὰ τί θὰ εἶναι βασιλικόν ; Διότι ὁ Δῆμος θὰ τῷ παραχωρῇ δωρεὰν θεωρεῖον ;

Ἀπαράλλακτα δηλαδὴ, ὅπως εἰς τὰ σπῆτικα μας προδιορίζομεν μίαν κρεβατοκάμαραν διὰ τοὺς ξένους.

Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ χάσωμεν τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας μας ;

Ἄ ! κύριε δημοκράτη Ζιρᾶρ, πόσον ὀλίγον εἶσαι δημοκρατικός !

Ἐκαμε καὶ κάτι ἄλλο εἰς τὴν ἐξηγητικὴν τοῦ Ἐκθεσίν ὁ κ. Ζιρᾶρ· ὁμιλεῖ περὶ ἰδιαιτέρας σκέλας pour la haute société (διὰ τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν) ὅπως μὴ παρενοχλῆται ἀπὸ τὴν παληάνθρωπιᾶ.

Ξεύρετε κύριε Ζιρᾶρ, ποῖα εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ ὑψηλὴ κοινωνία ; Ἡ κοινωνία τῶν μαγκῶν ὅτινες ἀναβαίνουν ὅλο στὰ ψηλά, εἰς τὸ ὑπερῶν, ἐπὶ τῶν τοίχων, εἰς τὰ δένδρα.

Καὶ ξεύρετε ἀκόμη ποιοὶ εἶναι οἱ παληάνθρωποι μας ; Οἱ λεγόμενοι μεγάλοι μας, ἐξαιρέσει τοῦ φιλτάτου Βερβέρη, ὅστις εἶναι Παληάνθρωπος τοῦ λαοῦ.

Μεθ' ὅλα ταῦτα εἴμεθα ὑπὲρ τοῦ ποιητικωτάτου σχεδίου του καὶ κατὰ τοῦ πεζοτάτου τοῦ κ. Τσίλερ.

Ὁ Ζιρᾶρ ἐνόησε καὶ τὸν οὐρανὸν μας καὶ τὰ νεῦρά μας· ὁ Τσίλερ μάλιστα ἐνόησε τὸ ρωμαϊκὸν μας.

Αἱ Ἀθηναὶ δὲν θέλουσι γοθτικούς ὄγκους, ὡς τὸ Βερολίνον· θέλομεν πράγματα πεταχτὰ, ὡς τὸ θέατρον τοῦ κ. Ζιρᾶρ. Τὰ ἄλλα εἶναι διὰ πέταγμα.

Διὰ τοῦτο καταθυμωμένοι ἠκούσαμεν ὅτι πρόκειται εἰς τὸν συναγωνισμόν νὰ μὴν ἀποφασίσῃ ἡ φιλοκαλία, ἀλλ' ἡ καταχθόνιος ἐνέργεια διαφόρου φύσεως καὶ οὐσίας μέσων.

Ἀκούομεν μάλιστα περὶ τοῦ κ. Σκαλιστήρη ὅστις πάσχει ἀπὸ *Τσιλρίτιδα*.

Ὁ κ. Σκαλιστήρης εἶναι πολὺ φιλόδοξος νὰ θέλῃ νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ τὰς κρίσεις τοῦ ἐντερικοῦ του σωλήνος.

Ὅλον τὸ Πανεπιστήμιον ἤρξατο νὰ αἰσθάνηται τὴν στιβαρὰν χεῖρα ἣτις τὸ διευθύνει. Ὁ νέος Πρύτανης δὲν ἐνόησε νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ παρέλθῃ. Ἀπ' ἐναντίας ὀπισθενεῖν του θέλει νὰ γραφῇ τὸ λακωνικὸν ἐπιστολὴν : Ἥλλα, εἶδα, ἐνίκησα ! Ἐκεῖ τοῦ ἐπεκράτει χάος, βαθμηδὸν μετὰ συστολῆς ἤρχισε νὰ εἰσαγῆται τάξις. Οἱ καθηγηταὶ ἐνόησαν ὅτι ἐστὶν ἀρχὴ ἢ τὰ πικρὰ ὄρα. Οἱ ὑπάλληλοι ἐκτελοῦσι μετὰ ζήλου τὸ καθήκον των. Τὰ γραφεῖα, αἱ σχολαί, τὰ παραρτήματα ὅλα ἐτακτοποιήθησαν καὶ ἐξωραίσθησαν σπουδαίως μεταρρυθμίσεις προμηνύονται· τὸ φρόνημα τῶν φοιτητῶν ἤρχισε νὰ ἐπιρρύνεται καὶ ἐν γένει διὰ τὸ πτωχὸν Πανεπιστήμιον ὑποφώσκουν καλαὶ ἡμέραι.

Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐπιτρέπετο ἕως τώρα χάρις εἰς τὴν ἀναίσθησιν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τὴν γαϊδουρίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ στιγματίζῃ διὰ τοῦ βούρδουλα, διὰ κλωτσιῶν, διὰ βραχισμάτων, διὰ ξιφουλκῆσεων τοὺς πῖπτοντας εἰς χεῖρας αὐτῆς ἀθώους πολίτας.

Ἐπὶ τῆς ἱσποτικῆς ὁμῶς διεύθυνσεως τοῦ κ. Κοσονάκου, εἰς ὅλα αὐτὰ προσετέθη καὶ ὁ ἠθικὸς στιγματισμός. Κοσμητικὰ ἐπίθετα κακοηθεστάτης φύσεως, σαρκασμοὶ, εἰρωνίαι, λογοπαίγνια, παρεμβάλλονται ἰταμῶς μετὰ τῶν γραμμῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου, ὡς Διευθυντῆς ἐφιππος μεταξὺ τῶν πάγκων θεατρικῆς παραστάσεως.

Δὲν ἤρκεσεν ὅτι τὸν Συντάκτην τοῦ Παληάνθρωπου, καταδιωχθέντα πολιτικῶς ἐκ παρενοήσεως, ἐκλείσαν ἐντὸς βουδρουμίου, ἐξ οὗ τὸ πρῶτ' ἐξεληθὼν ἐλειποθύμησεν ἐντὸς τοῦ Δωματίου τῆς Διευθύνσεως, ἔπρεπε καὶ νὰ ὑβρισθῇ ἐπισήμως ἐν τῷ ἀστυνομικῷ Δελτίῳ νέος, ὅστις

μέχρι τούδε δι' ἐντίμου ἐργασίας ζῆ πένης, ἂν καὶ ἤδου-
νατο δι' ἀχρείας ἐργασίας νὰ εὐημερῇ.

Δὲν ἀποτεινόμεθα διὰ τοιαῦτα κοινωνικὰ ὄργανα τῶν ἀρ-
χῶν, διὰ τοιαύτας ἀτιμωρήτους ἐκ μέρους τῶν ἐξυθρίσεις,
οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε εἰς τὸν Εἰσαγγελέα· προ-
σκαλοῦμεν μόνον τὸν φιλελεύθερον συντάκτην τοῦ Αἰῶνος
νὰ παύσῃ μολύνων τὰς στήλας του μὲ τοιαῦτα ἀποχω-
ρήματα ἐπισήμου ῥυπαρογραφίας.

Ὡς τώρα ἐνομιζομεν τοὺς Γερμανοὺς μόνους ματιώδεις
διὰ τοὺς τίτλους τῶν· ὁ κ. Κλάδος, μεταξύ ἄλλων μα-
κῶν του, εἶναι ὡς πρὸς τοῦτο Γερμανός.

Ἀντιγράφομεν τὸν τίτλον μὲ τὸν ὅποιον ὑπογράφεται
ὡς Ἐφορος τοῦ Νεκροταφείου.

Κρατήσατε τὴν ἀναπνοὴν σας :

«Ὁ ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς ἀποκομῆς τῶν πρὸς τοὺς νεκροὺς
ὀρειοκοιμητῶν τομῶν ἔφορος»

Γεώργιος Ι. Κλάδος.

Ἦσαν τὴν ἐποχὴν νὰ καταδιώξουν τοὺς καθυστεροῦν-
τας ἐπιστράτους. Ἀπάνω σ' τῆς δουλειαῖς τῶν, ἀπάνω
στά σταφύλια τῶν, ἀπάνω σ' τοὺς μούστους, ἀπάνω σ' τὴν
ἐσοδεῖα! Καὶ μεθυσμένους ἴσως! Ὀλίγην ὑπομονήν, κύ-
ριε Τρικούπη! Θέλετε νὰ σὰς ταράττῃ κανεὶς ἀπάνω
σ' τὸ τσαῖ σας ;

Πρὸ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Τσίλλερ, εἰς μαθητῆς τοῦ πο-
λυτεχνείου, περιγράφων ἐν τόξον διὰ τῶν δακτύλων του:

— Αὐτὸ εἶναι ἐλεεινόν!

— Γιατί εἶναι ἐλεεινόν; τὸν ἐρωτᾷ εἰς.

— Διότι εἶναι ἐλεεινόν.

— Κ' ἐγὼ σὲ λέγω ποῦ εἶναι περίφημον. Καὶ τώρα
ῥώτησέ με γιατί, νὰ σοῦ πῶ: διότι εἶναι περίφημον.

Ἑπταετῆς παῖς παρουσιάζεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

— Κύριε, θέλω νὰ δῶ τὸ σχεδίου.

— Ἀρχιτέκτων εἶσαι; τὸν ἐρωτᾷ μειδιῶν εἰς μέγας.

— Ὁχι, ἀλλὰ θὰ γίνω.

ΤΙ ΝΕΑ ;

Τί νέα, κύριοί μου; . . . ἅ! τίποτα ὡς τώρα·
τὸ ζήτημα ἐλύθη καὶ πάει ἄστο καλὸ,
τὸ Ἐθνικὸν τὸ Πνεῦμα μαλλόνει μὲ τὴν Ὄρα,
καὶ μᾶς χαλοῦν μὲ ἄρθρα σπουδαῖα τὸ μυαλό.
Ἄς φαγωθοῦν, ἄς γράφῃ καθένας ὅ,τι θέλει,
γὰ Πνεύματα καὶ Ὄραις καθόλου δὲν μᾶς μέλλει.

Τί νέα, κύριοί μου; ἅ! τίποτε καινούρια!

καθεὶς εὐχαριστεῖται ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ του,
καὶ μόνον εἰς τοὺς Στύλους ἀπ' τὴν πολλή του φούρια
ἔπεσ' ὁ Κορσονάκος ἀπὸ τὸ ἄλογό του.

Ἀλλὰ καλὰ νὰ πάθῃ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀμπουλβάρης,
τί διάβολο τοῦ ἦλθε νὰ γίνῃ καββαλάρης ;

Ἀφοῦ τὸν καββαλάρη δὲν ἔμαθε νὰ κἀνῃ,
ἄς λείψῃ ἡ καββάλα καὶ ἡ τόση ἵπποσύνη,
καὶ ἂν δὲν ἔμπορῇ τοὺς κλέφτες πεζὸς νὰ συλλαμβάνῃ,
λυτούς καὶ ἐλευθέρους παντοῦ ἄς τοὺς ἀφίη.

Εἰς τὸ Δελτίον μόνο κάθε κλεψιὰ νὰ μπαίη,
καὶ θάμαστε γὰρ τοῦτο καθυποχρεωμένοι.

Τί νέα, κύριοί μου; . . . δὲν ἔμαθα κανένα·
αἱ τρυφεραὶ μας φίλαι, Βλογιὰ καὶ Διφθερίτις,
τοῦ Ἄστεως τὰ ῥόδα θερίζουν ὀλοένα,
καὶ ἐφάνη κοντὰ ἑστᾶλλα καὶ ἕνας μακρὸς κομήτης.
Κι' ὁ Δήμαρχος ὁ Πρίγκηψ μὲ ὄλη του τὴ γνώσι
δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ καὶ πῶς νὰ μᾶς γλυτώσῃ.

Τὸ φανικὸν ὄξύ του δὲν μᾶς κτυπᾷ ἑστὴ μύτη;
γὰρ κάθε συνδημότη δὲν κάνει ὅ,τι πρέπει;
καὶ αὐτὸς ἑστὸ θάνατό μας παθαίνεται καὶ φρίττει,
καὶ ὁ Θεὸς γνωρίζει μὲ τί καὶ μᾶς βλέπει.
Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμῃ; καὶ πρίγκηψ ἐὼν ἦναι,
ἔμπορῶν χωρὶς ἀρρώστια νὰ μείνουν αἱ Ἀθηναί;

Αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεψίμοιροι εἰς ὅλα·
ζητοῦν κοντὰ εἰς τᾶλλα καὶ ἀθάνατοι νὰ μένουν,
καὶ ἂν κανεὶς ἀφήσῃ παληόγερος τὰ κῶλα,
ἑστὴ ῥάχη τῶν ἀρχόντων ἀμέσως ξεθυμαίνουν.
Οἱ ἄρχοντες, θαρροῦνε, μολύνουν τὸν ἀέρα,
καὶ ὅλες τῆς ἀρρώστιας μᾶς φέρνουν ἐδῶ πέρα.

Τί νέα, κύριοί μου; . . . ὀλίγη μόνον βρωμα,
καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καμπόσοι νεοσκαμμένοι λάκκοι·
τί ἄρωμα ἑστὴ μύτη, τί ἠδονὴ ἑστὸ στόμα!
ἐγὼ θαρρῶ καὶ ἡ λέρα πῶς ὠφελεῖ λιγάκι.
Καθαριότης, πλοῦτος, σκουπίδια καὶ Μπουρδούσης,
ἰδοῦ ἡ ἀρμονία μεγάλης πρωτευούσης.

Ἄν λείψῃ καὶ ἡ βρωμα, γὰρ τί θὰ λέμε τότε;
δὲν θὰ γεννοῦνται πάντα ζητήματα συνόρων·
πρέπει αὐτὴ νὰ μένῃ, καλοὶ μου συνδημῶται,
καὶ μάλιστα γὰρ τούτη νὰ δίδετε καὶ φόρον.
Ἔσεῖς μονάχα φθάνει νὰ ἔχετε νὰ λέτε,
καὶ ἐλεύθερη ἐκείνη ἐμπρὸς σας ἄς κυλιέται.

Souris.